

ningsvæsen saavel i Fredstider, som i Tilfælde af Krig eller extraordinair Tropsesamling, og gif, hvad Hesteudredningen i Fredstider angaaer, navnlig ud paa at føre den Forpligtelse til at levere Heste til Cavalieriet og Artilleriet, som ifølge Frdn. 14de Septbr. 1774 og senere Bestemmelser paahviler visse Hovedgaardene og nogle andre Landeendomme samt Præstegaarde, men som efter den nye Fordeling af Barnepligtsbyrden og ved Siden af en iøvrigt iværksat Udjevning af Forfjellen mellem Hartkornets Bessatning, m. v., ikke fandtes fremdeles at burde bestaae som en for hine Eiendomme udelukkende Byrde, over paa alt Hartkorn, Kjøbstædernes derunder indbefattet, saaledes navnlig at Forpligtelsen til at udrede og underholde de for Hæren i Fredstid fornødne Heste skulde fordeles paa de forskjellige Amtsraadsdistricter, med de deri indesluttede Kjøbstæder for det Kjøbstadjorderne paahvilende Hartkorn, og de dertil medgaaende Omkostninger udredes af Amtsrepartitionsfondene og de respective Kammerkasser. Paa den anden Side skulde de ældre Udredere af disse saakaldte Nationalheste, forsaavidt Krigsbestyrelsen selv maatte ønske at beholde Hestene, ove rlade dem til de nye Udredningsdistricter, imod af vedkommende nye Udredningsdistrict at modtage Hestens fulde Værdi efter Taxation med Fradrag af de ifølge fornævnte Frdn. 14de Septbr. 1774 §§ 28 og 30 i sin Tid af Statskassen for hver Hest især een Gang for alle udbetalte 36 Rbd., hvilket sidstnævnte Beløb da skulde forblive indestaaende hos de nye Udredningsdistricter. Foretrak derimod Krigsbestyrelsen ikke at beholde de for Tiden i Brugtagne Nationalheste, skulde de ældre Udredere overtage Hestene til Eiendom mod for hver især at udbetale de ommeldte 36 Rbd.

Efterat imidlertid dette Udkast under sammes 3die Behandling i Folkethinget med de af Thinget vedtagne Modificationer (sfr. den

oven citerede Rigsdagsstidende 2den Deel S. 4770—4895 og 3die Deel S. 5478—5542) i sin Heelhed var bleven sat under Afstemning, blev det forkastet med 41 Stemmer mod 39. Dette Sagens Udfald bør imidlertid ikke længere end vundgaaeligt nødvendigt opholde Udjevningen af den ovenberorte for Tiden bestaaende Ulighed med Hensyn til Udredningen af de nationale Heste, da ikke blot de ovennævnte, i Motiverne til det forrige Udkast nærmere udviklede, Grunde fordre Sagens snarest mulige Afgjørelse, men ogsaa en Udsættelse i saa Henseende muligt vilde kunne bevirke, at nu forhaandenværende Midler til Sagens Ordning paa en for alle Parter lemsældig Maade derved kunde gaae tabte. Saadant vilde navnlig skee, naar det Staten tilhørende betydelige Antal Heste, der for Tiden er i Brug ved Armeen, formedelt en Opsættelse med Sagens Afgjørelse ikke vilde kunne anvendes til Fordeling mellem de nye Udredningsdistricter, en Fremgangsmaade, som i sig findes tilraadelig og af Krigsministeriet i Tjenestens Interesse meget anbefales. — Paa Grund heraf har man troet ikke at burde lade den nærværende Rigsdagssession gaae forbi uden at foreslægge samme et nyt Lovudkast angaaende en forandret Norm for Udredningen af de nationale Heste. Et saadant Udkast har ifølge Sagens Bestaandighed deels at bestemme Maaden, hvorpaa Afregningen skal skee med de ældre Udredere, deels at give Regler for Udredningsbyrdens fremtidige Fordeling.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal maa det bemærkes, at der paa den foregaaende Rigsdag havde sig Stemmer for, at de nu til Tjenesten indkaldte Nationalheste ifølge Fordelingen af 14de September 1774 ligefrem skulde kunne betragtes som Statens Eiendom, saa at der ikke skulde være Spørgsmaal om nogen Ret for Udrederne at gjøre gjældende med Hensyn til disse Heste.